

Sygn. akt II W 567/13

WYROK NAKAZOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2014r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Magdalena Kuczka

bez udziału stron

po rozpoznaniu w postępowaniu nakazowym sprawy z oskarżenia publicznego

przeciwko

P. S., synowi J. i K. z domu S., urodz. (...) w B.

obwinionego o to, że:

I. w dniu 23 października 2013r. po godz. 14 kierując samochodem osobowym marki H. o nr rej. (...) zaparkował w D. przy ul. (...) na miejscu przeznaczonym dla pojazdu samochodowego uprawnionej osoby niepełnosprawnej o obniżonej sprawności ruchowej oraz dla kierującego pojazdem przewożącemu taką osobę

to jest o czyn z art. 92 § 1 k.w. w zw. z § 52 ust. 1 i ust. 6 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie znaków i sygnałów drogowych z dnia 31 lipca 2002r.

II. w dniu 24 października 2013r. ok. godz. 7:00 kierując samochodem osobowym marki H. o nr rej. (...) zaparkował w D. przy ul. (...) na miejscu przeznaczonym dla pojazdu samochodowego uprawnionej osoby niepełnosprawnej o obniżonej sprawności ruchowej oraz dla kierującego pojazdem przewożącemu taką osobę

to jest o czyn z art. 92 § 1 k.w. w zw. z § 52 ust. 1 i ust. 6 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie znaków i sygnałów drogowych z dnia 31 lipca 2002r.

I. obwinionego **P. S.** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punkcie

I i II części wstępnej wyroku nakazowego, to jest wykroczeń z art. 92 § 1 k.w. w zw. z § 52 ust. 1 i ust. 6 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych

i Administracji w sprawie znaków i sygnałów drogowych z dnia 31 lipca 2002r. (Dz. U.

z 2002r., Nr 170, poz. 1393 ze zm.) i za to na podstawie art. 92 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierza mu łącznie karę grzywny w wysokości 200 zł (dwieście złotych);

II. na podstawie art. 118 § 1 k.p.o.w. obciąża obwinionego P. S. zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 50 zł, a na podstawie art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł (trzydzieści złotych).

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność.

Pouczenie:

1. Obwinionemu i oskarżycielowi przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do sądu, który wydał wyrok nakazowy, w terminie zawitym (tj. nieprzekraczalnym) 7 dni od dnia doręczenia tego wyroku (art. 94 § 1 k.p.w. w zw. z art. 506 § 1 k.p.k.). Prezes sądu odmawia przyjęcia sprzeciwu, jeżeli został wniesiony po terminie lub przez osobę nieuprawnioną (art. 94 § 1 k.p.w. w zw. z art. 506 § 2 k.p.k.).
2. W razie wniesienia sprzeciwu wyrok nakazowy traci moc a sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych Sąd nie jest związany treścią wyroku nakazowego i może zapisać wyrok surowszy (art. 94 § 1 k.p.w. w zw. z art. 506 § 3 i 6 k.p.k.).
3. Sprzeciw może być cofnięty do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej (art. 94 § 1 k.p.w. w zw. z art. 506 § 5 k.p.k.).
4. Wyrok nakazowy, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub sprzeciw cofnięto, staje się prawomocny (art. 94 § 3 k.p.w.).